yeni haber-iş

Boyun Bükme, Yılgınlık Değil; Örgütlü Mücadele ! 24/MART/1975

YIL : 1 — SAYI : 4 POSTA - TELGRAF - TELEFON - RADYO VE TELEVİZYON İŞÇİLERİ VE HİZMETLİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

Olağanüstü Genel Kurulumuzun kararı ile

DİSK'E KATILIYORUZ

Bu karar YENİ HABER-İŞ'in diğer Devrimci Sendikalar ile birlikte işveren karşısına daha da güçlü olarak çıkmasını sağlayacaktır

BAŞYAZI

Faşist Saldırılar ve Demokratik Güçbirliği

Türkiye'de sermaye cephesi sömürü düzeninı sürdürebilmek, kendi yaşattığı bunalımı örtmek, kendi yaptıklarının vebalini emekçi halka yükleyebilmek için faşist saldırılarını yoğunlaştırdı. Kendilerine Milliyetçi Cephe (MC) adını takan sermaye cephesi zulme ve kan'a dayanan iktidarını yaratabilmek için bu hazırlıklara girişti.

Geçen haftalarda yapılan TÖB-DER'in «pahalılığı ve faşizmi protesto» toplantılarına karşı girişilen saldırılar ve yeni kanlı pazarların sahnelenmesi buna örnektir.

Amerikancı faşist cephenin CİA'nın ve MİT'in planladığı bu saldırılara geçmesi Türkiye'deki yerli finans kapitalistlerin (para babalarının) hangi dümenler peşinde olduklarını göstermiştir. Saldırılar bir cephe biçiminde oluşturulmuş MHP ve MSP bu saldırılarda vurucu güç görevini almışlardır. MHP'nin faşist milisleri ve MSP'nin fanatik unsurları sermayenin vurucu güçlerini oluşturarak emekçi halkımızın gelişen iş, ekmek, özgürlük mücadelesini, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini, sömürüden kurtulma mücadelesini sosyalizm mücadelesini boğmaya çalışmaktadırlar.

Almanya'daki SA örgütünün, İtalya'daki Mussolini'nin kara gömleklilerinin uyguladıkları taktikler ve ideoloji Türkiye'de de uygulamak istenmektedir. Sermaye çevrelerinden büyük destekler ve yardımlar alan faşist milisler Türkiye'nin dört bir yanında örgütlenmeye, halka düşman emellerini gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bunlar artık yalnız öğrenci gençlik

(Sonu Sayfa 4 de)

Olağanüstü Genel Kurul toplantımız 7-8 Mart 1975 günleri Ankara'da Türk Standartlar Enstitüsünde yapıldı. Toplantıya katılanların üçte ikisinden büyük bir çoğunluğuyla DİSK'e katılma kararı alındı.

Bu karar sendikamız tabanının ne büyük bir uyanış içinde olduğunu bir kere daha gösterdi. Bu karar haberleşme işçilerinin satılmış sarı sendikalara ve onların bir araya geldiği sarı konfederasyonlara kanmıyacağını bir kere daha ispatladı.

Bu karar işçi sınıfının değil kendi kişisel, çıkarlarının ve patronların çıkarlarının kurbanı olan sarı sendikacılara büyük bir tokattır. Bu karar Haberleşme işçilerinin dürüstlülüğünün, kararlılığının ve devrimciliğinin bir belgesidir. Bu kararla birlikte haberleşme işçileri her zaman övüneceklerdir. Bu kararı aldığı için haberleşme işçilerinin bu hayat denilen kavgada yüzleri aktır.

Yeni Haber-İş DİSK'e katılma kararı aldı ve tüm DİSK üyesi işçi kardeşlere devrimci selâmını saldı. Bu selâm uyanışın selâmıdır. Ortak çıkarları olan kararlı işçilerin selâmıdır.

Yaşasın İŞÇİ SINIFININ GERÇEK SENDİKALARI ve onların girdiği DİSK.

Yeni Haber-İş devrim-

(Sonu Sayfa 4 de)

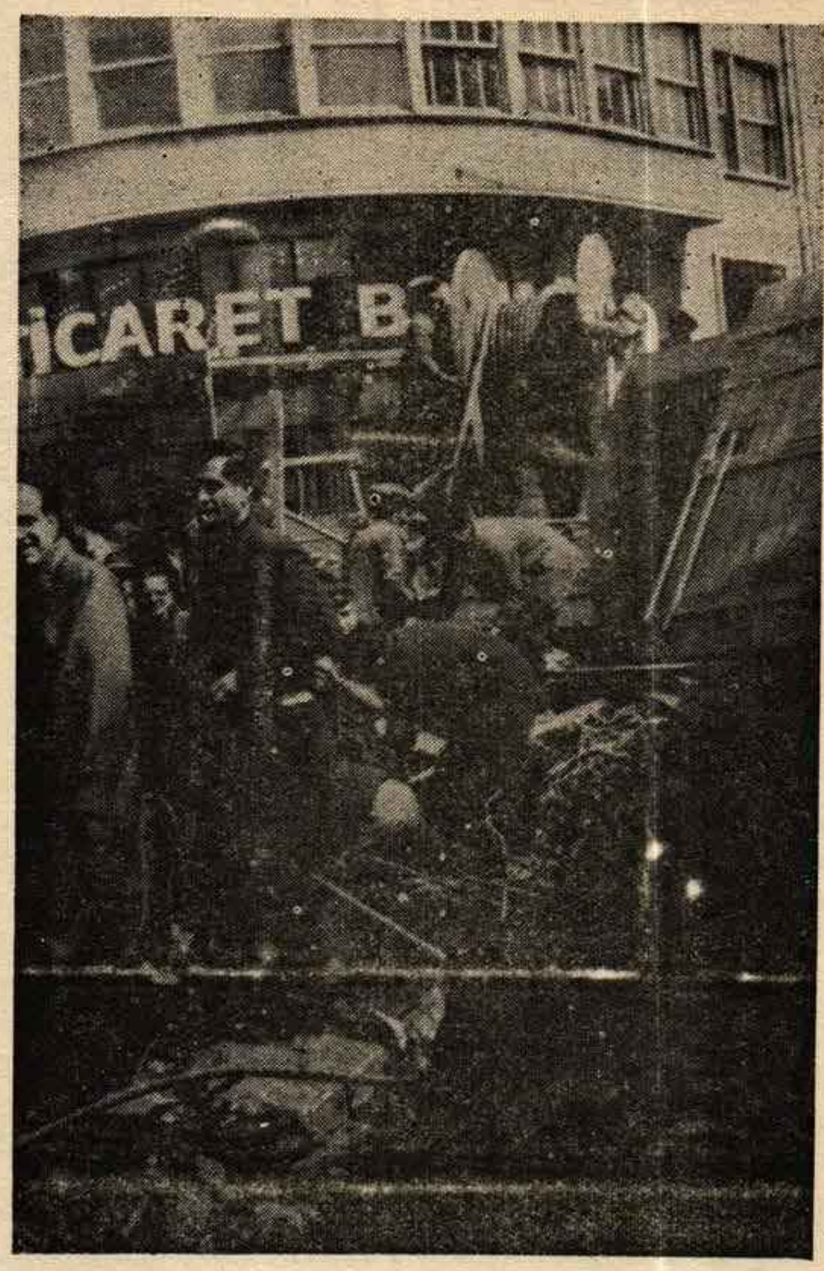

Biz haberleşme işçileri, ekmek, hürriyet mücadelemizde bir adım daha attık diğer devrimci işçi kardeşlerimizle yan yana olmak için. Hazırız kardeşler dedik ekmek kavgamızda beraber yürümeye hazırız.

TRABZON'DA YALINCAK ŞANTİYESİNDE

İşçiler Nelerden Yakındı...

—RÖPORTAJ—

Trabzon'da sendikamızın bir temsilciliği vardır ve üye sayımız bu temsilciliğe bağlı Artvin, Bayburt, Gümüşhane bölgeleri ile birlikte 150 yi geçmektedir.

Trabzonda Yalıncak şantiyesinde çalışan işçi arkadaşlarımızla sorunlar önünde dertleştik, konuştuk. Arkadaşlarımız en çok iş güvenliğinden ve ücret azlığından ayrıca zaten az olan ücretlerden anlıyamadıkları bir sürü kesintiden yakınıdılar. İşveren arkadaşlarımızı 4-5 yıldır çalıştırmakta fakat hala onları geçici işçi gibi göstermekte bir şantiyede iş bitince ücretsiz izin vermekte ihtiyacı olduğu zamanda tekrar çağırmakta bu böyle sürüp gitmektedir. Oysa bir işyerinde iş bitmiş bile olsa yeni bir işyeri açana kadar işverenin işçi arkadaşlarımıza ücret ödemeye devam etmesi gerekmektedir. Biz işçiler iş bulduğumuzda zaten iliklerimize kadar sömürülüyoruz. Yaptığımız işe karşılık çok düşük gülünç ücretler alıyoruz. Bir de işverenin kendi çıkarları için bizleri keyfine göre istediğinde o gülünç olan ücretten bile yoksun bırakarak işimize son vermesi bizleri hepten açlığa terketmesi demektir. Sendikamız yalnız kendi çıkarını düşünen işverene bu konuda da işçi arkadaşlarımızın hakkı olan imkânları sağlattırmada mücadele edecektir.

Yalıncak şantiyesindeki arkadaşlarımız ücretlerinin düşüklüğünden hele son zamlardan sonra iyice güç duruma düştüklerinden çoluk çocuklarının nafakasını sağlayamadıklarından uzun uzun şikâyetçi olmuş sendikalarından yeni toplu sözleşmede yüksek bir ücret artışı beklediklerini söylemişlerdir.

Yalıncak şantiyesindeki arkadaşlarımız bir de sabahları işe giderken çok güç durumda kaldıklarını küçük bir minibüsün içine tıka basa doluştuklarını işverenin bu konuda bütün başvurmalara rağmen hiç oralı olmadığını söylemişlerdir. Arkadaşlarımızın böyle insanlık dışı şartlarda kurbanlık koyun örneği tıka basa küçük araçlara doldurulması işveren sınıfının özünde yatan halk düşmanlığının işçi, emekçi düşmanlığının, insan düşmanlığının açığa çıkmış bir örneğinden başka bir şey değildir.

Sendikamız Yalıncak üyesi işçi arkadaşlarımızın bu en doğal hakkı işe giderken ve işgünü sonu eve dönerken daha uygun insanca şartlar sağlanması için işverene gerekli uyarı yapılacaktır.

Ayrıca işyerinde işçiler için hiç bir sosyal tesis bulunmamaktadır. Arkadaşlarımız bir dinlenme odası ve yatacak yer bulunmasının çok yararlı olacağı görüşünü bildirdiler. Yazlık iş tulumlarının kışın verilmesinden bu yüzden de bir işe yaramamasından şikâyet ettiler.

İşçi arkadaşlarımız kendilerini küçük gören ve onlar kendilerine havekilleri ve kendisi de measlında çıkarları işçilerle aynı olan ve işçilerden yana olması gereken şoför ve benzeri görevliler olduğunu söylemişler. «Bu durum giderilmeli ve alnının teriyle ekmeğini kazanan biz işçilerin layık olduğumuz dürüst, saygılı tavır gösterilmelidir» demişlerdir.

Yine Yalıncak şantiyesi işçilerinden 1974 senesinin 12. ci ayında 1 aylık kurs görmüş işçi arkadaşlarımız bu kurs yapılalı üç ayı geçmesine rağmen hiç bir sonuç almadıklarını dile getirdi.

Bilindiği gibi ekci kursu geçen yıl da Ankara'da yapılmış ve kurstan hemen sonra kursa katılan işçilere başarı belgeleri verilmişti. Bu yıl aynı kurs Trabzon'da tekrarlanmasına rağmen kursa katılan 5 kadrolu ve 4 yevmiyeli işçiye hiç bir bilgi verilmemiş, sonuç bildirilmemiştir. Arkadaşlarımız durumu PTT İnşaat Grup Amirliğine de iletmişler ancak doğru dürüst bir cevap alamamışlardır. Arkadaşlarımız sendikamızın PTT İşverenine bu konuda da gerekli ikazda bulunmasını istemişlerdir.

Yine toplu sözleşmenin 94. cü maddesi gereği işverenin vermesi gereken gocuklarda verilmemiş olduğunu anlatan işçiler bütün bu dileklerinin ancak mücadele edilerek alınabileceği konusunda sözlerimizi çok doğru bulmuşlar ve «Hak verilmez alınır» genel doğru sözüyle durumu kendileri de dile getirmişlerdir.

Yalıncak şantiyesindeki üye işçi arkadaşlarımızla yaptığımız sohbette kendilerinin sahip çıkmaması halinde sendikanın hiç bir şey yapamıyacağını, Sendikalaşmanın ve işçilerin sendikalarına mutlaka sahip çıkmaları, Sendikalarını kontrol etmelerini gerektiğini bir kez daha vurguladık. Yaptığımız bir küçük anket sonucu bu şantiyede çalışan arkadaşlarımız için de hiç okuma bilmeyenlerin hayli çok olduğunu, ve arkadaşlarımızın ücret durumlarının da 1000 lira oranında olduğunu ve hemen hemen hepsinin kira verdikleri, evli olanların ise ailelerinden ayrı olarak yaşamak zorunda kaldıkları anlaşılmıştır. Bütün bunlar bize sendikal mücadelede çok büyük ödevler düştüğünü bir kere daha hatırlatmıştır. Ve bu irili ufaklı binlerce derdimizin çözümü için hep birlikte canla başla çalışmamız gerektiği bir kere daha anlaşılmıştır. Bütün bu dertleri birbirimizden destek alarak ve birbirimizden öğrenerek yeneceğimiz inancındayız.

Yalıncak şantiyesindeki arkadaşlarımız da bu amaçta kararlı olduklarını dile getirmişlerdir.

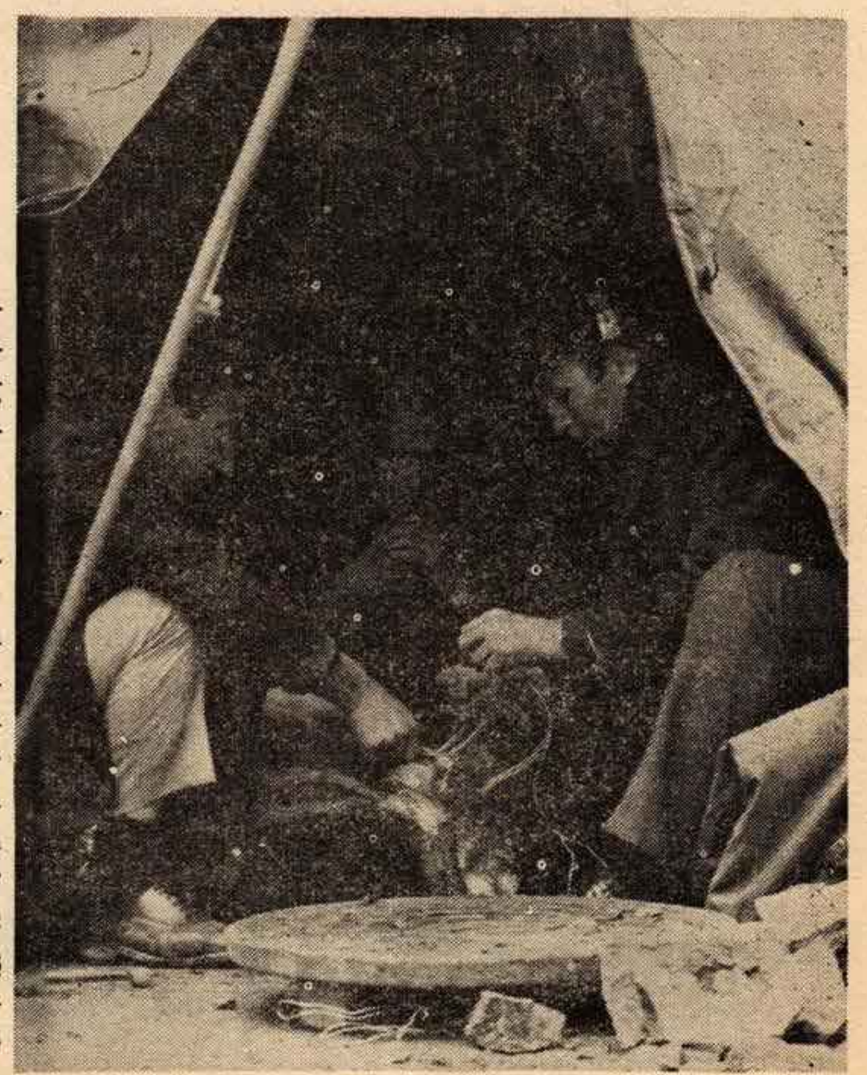

Şantiyeler, fabrikalar, inşaatlar, yol boylarındaki çadırlar... Ne zaman sömürüsüz bir düzenin, kardeşlik düzeninin türküsü saracak sizleri? Ne zaman çorbalarımız buram buram aydınlık günlerin sıcaklığıyla tütecek? Ne zaman olacak kardeşler bizler davrandığımızda; haklı mücadelemize sahip çıktığımızda...

Disk'e Yeni Katılma Kararı Alanlar

KAP-FER-İŞ

Türkiye Kapıcı ve kaloriferci ve Belediye işcileri Sendikası Genel Kurulu geçtiğimiz hafta Ankara'da yaptığı Genel Kurul toplantısı da Devrimci İşci Sendikaları konfederasyonuna katılma kararı almıştır.

Genel Kurulda büyük çoğunlukla alınan bu karardan sonra basına yapılan açıklamada :

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunun İşci sınıfının gerçek temsilcisi olduğunun artık herkesce görüldüğü belirtilmiş ve Türk-İş Konfederasyonuna çatılarak bu Konfederasyonun patronların elinde bir şebeke olduğu işcinin değil işverenin çıkarlarını gözettiği söylenmiştir.

BİLİM-İŞ SENDİKASI DA

Öte yandan Bilim İşçiler Sendikası 19.Mart salı günü yaptığı Genel Kuruluyla DİSK'e bağlı SOSYAL-İŞ Sendikasına katılma kararını almış işçi sınıfının çıkarları için mücadele eden Sendikalı işçilerin sayısı günden güne artmakta devam etmektedir.

Patron yanlısı sarı sendikalılar ise işçi sınıfındaki bu büyük uyanıştan telaşa kapılmışlar toplanan Türk-İş kurultayında bu durumu önmek için çareler araştırmaya çalışmışlardır. Fakat tabandaki bu hızlı gelişimi hiç bir oyunun durduramıyacağı bir gerçektir.

Merhaba Dostlar,

Sizlerle dertleşmeyeli hayli zaman oldu. Nasılsınız, güler misiniz, ağlar mısınız, yoksa derdi göğe varmış dağlar mısınız?

Desenize bilmez gibi soruyorsun birde, nasıl olacağız ki gecekondularımızda kara kışı ağırlıyoruz, çamur yollarımızda yürümeğe uğraşıyoruz, fiatlar ateş pahası işsizlik bir yandan, soğuk bir yandan, yokluk bir yandan kalmışız iki duvar arası, aşağı tükürsek sakal yukarı tükürsek bıyık.

Biz hepimiz böyleyiz işte bir dokunulmasın ağlayacak haldeyiz. Geçen karlı bir gün dağıtım için arşınlayıp duruyordum sokakları bir dörtyol ağzında gazete kâğıtları üzerine oturmuş belden yukarısında k o l s u z b i r faneladan başka bir şey giymeyen yarı çıplak bir dilenci çocuk gördüm. O soğukta kendisini acındırmak için soyup öylece oraya oturtmuşlardı çocuğu. İnsan gülecek mi ağlayacak mı olduğunu şaşırıyor böyle bir durumda işte bizler hep o dokunsan ağlayacakmış gibi olduğumuz durumdan hiç kurtulamıyacağız böyle giderse.

Öğle üzeri kahvenin birine girip bir simitle çay yudumlamak istediydim kahvede hemen her masada ya benim gibi elinde bir simit gelmiş yemek niyetine çay yudumlayanlar ya da biraz daha çok yiyecek katık : zeytinle ekmek, kiminin önünde bir peynir parçacığı olan da var, doğrusu insan bir garib oluyor böyle durumlarda kahvemi yoksa züğürtler aş evimi şaşıp kalıyor. Oysa bütün bunlar hiç de garip sayılacak şeyler değil zamlar işsizlikler yokluklar her ne yana baksak bin türlü acı çevrelemiş bizleri... Yoksulluk üstümüze çökmüş tükce, çöküyor böyle giderse bu çayla simit cinsinden öyle yemeklerini bile kaldırır olacağız. Radyolardan cicili bicili gazetelerden duyuyoruz iktisatlı olmak tutumlu olmak israf etmemek, kemerleri sıkmak gerek gibilerden öğütleri galiba bizim halimizi hiç mi hiç bilmiyor bu öğütleri verenler. Onların dediklerini çoktan yerine getirdik şimdi neredeyse 365 gün mecburi oruç tutar olacağız.

VAR MI YOK MU?.

İki üç gün önce arkadaşım Ahmet'e lisede okuyan oğlu bir kitap vermiş adı *SINIF NEDİR?* kitabın. Bizim Ahmet'de almış karıştırmış derken okumuş kitabı dün yolda karşılaşınca ilk sözü, arkadaş biz bunca zaman kendi kendimizi bile tanımamışız meğer» oldu. Sonunda SINIF NEDİR? kitabından okuduklarını anlatmaya başladı. O sırada arzuhalci muzaffer efendi de bize yanaşıp kulak misafiri oldu. Ahmet okula yeni giden çocuklar gibi öğrendiklerini çoşkuyla anlatıyordu. Bir ara arzuhalci :

— Yahu olur mu öyle şey ne demekmiş SINIF? bizde sınıf mınıf diye bir şey yok nerden çıkarıyorsunuz bunları diye söze karıştı. Ahmet :

— Muzaffer efendi gerçekleri görerek konuşalım, söylediklerimiz bir temele dayansın yoksa havada kalır. Sınıf yok diyorsunuz bunu nasıl ispatlayabileceksiniz.

Arzuhalci :

— Yoktur tabi herkesin hürriyeti var herkesin hakkı eşit herkes istediğini yapar bizim düzende çalışanlar zengin olur. Çalışmayanlar bakar durur. Herkesin işi, malı, mülkü ayrı ayrı ama kimse kimseyi zorla engellemiyor hamal bile namusunlan çalışınca milyoner olabilir. Böyle düzende sınıf ne gezer?

Ahmet :

— Peki öyleyse neden bizler yıllardır alnımızın teriyle çalıştığımız halde gecekondularda çebelleşiyoruz neden bir an geçmez başımıza yeni yeni dertler tüner de bu eli göbeğinde zengin beyler taş atıp da kolu bile yorulmadan kaloriferli apartmanlara kurulabiliyor.

Neden biz çocuklarımıza kış yaklaşınca hangi eskiyi yamayıp da giyecek gömlek çıkarmayı kara kara düşünürken bir avuç mutlu azınlık gardolabında yedi renkli kürkler seçiliyor. Biz akşamları evimizin kapısını boynumuz eğik çalarken onlarsa hizmetçilerine taşıttıkları binbir türlü eşya, hediye getirtebiliyorlar?

Sınıf yok diyorsunuz bizim hayatımız sınıf Muzaffer bey, en basitinden lokantalara bak hepsi sınıf sınıf kesene göre hangi sınıftan kesen varsa o sınıftan lokantaya gidersin. Bizde genellikle birinci sınıflara müdür beyler filan falan müsteşarlar, göbekli işverenler gider. İkinci sınıfa biraz daha az geliri olanlar. Üçüncü sınıf lokantalara daha da düşük gelirliler dördüncü beşinci sınıf bu böyle sürer gider.

Trene binsen öyle birinci sınıflar kadife koltuk, ikinci sınıflar meşin, üçüncü sınıflar tahtadan koltuktur trenlerde.

Vapura binsen sınıf sınıf birinci mevki ikinci mevki...

Her şeyimize girmiş sınıf sen birde yok dersin»

Muzaffer efendi bir şey diyemedi bu sözlere ve dükkanına girdi.

Ahmetle bir zaman daha beraber yürüdük ve o başka bir sokağa ben başka bir sokağa dağıtım için ayrıldık.

SINIF var mı yok mu? diye tartışmanın bile olduğuna şaştım kaldım. Gün gibi ortada olan bir gerçek bile kabul edilmiyor bazılarınca. Siz ne dersiniz arkadaşlar Ahmet'in dedikleri doğru değil mi?.

Alınteri Sözlüğü

Bu köşemizde bundan böyle biz işçilerin konuşmalarda, tartışmalarda duyduğumuz okuyupta yarı anlayıp yarı anlamadığımız sözleri anlamak için kendi dilimizden bir sözlük yaratmaya çalışacağız. Hele bir işe girişelim başarır mıyız, eli kalem tutan nice yazarçizer takımına taş çıkartır mıyız onu o zaman anlıyacağız ;

TÜKETİM NE?

ÜRETİM NE?

Bunları bilmeyen de var mı demiyelim biz kendi hayatımızdan, bildiklerimizden başlayıp bilgilerimizi bir kere daha tekrarlayalım .

Her kişi sabah uykusundan gözlerini açtı mı, d a h a ö n c e yapılmış dünya nimetleriyle (bizim bu milletlerden kaçta kaçını tadabildiğimiz bir yana) karnımızı doyururuz, yani daha önce bir iş, emek sonucu ortaya çıkarılmış şeyleri tüketiriz. İşte TÜKETİM dedikleri de bu.

Sonra kimimiz fabrikada tezgâhının başına, kimimiz tarlaya (sahibi olup olmadığımız bir başka konu), kimimiz motorlarla, kayıklarla balık tutmak için sulara gideriz. Akşama kadar bir şeyler yaratırız. Kimimiz fabrikada kumaş dokur ipliklerden kumaş yaratır, kimimiz tarlalarda ürün yetiştirir, kimimiz sularda balık tutarız... İşte bütün bu yaşamak için giriştiğimiz yaratma işine ÜRETİM denir. Üretimle tüketim olmazsa toplum ayakta duramaz.

Evet üretim deyince ilk akla gelen şey insanın yaşaması için gerekli maddeleri elde etmesi oluyor. Ancak «madde elde etmek» deyince bugünkü toplumda insanı çok şaşırtıcı karışık olaylar da var :

Köy ağası da; konağında oturmuştur, adamlarıyla «bey gibi yaşamak için» ortalıkta kaplayabildiği toprakları sahiplenmiştir. O toprakta çalışmadıkça yaşayamıyacak durumda olan insanlar; marabalar, ortakçılar, yanaşmalar, ameleler... uğraşırlar. Bu uğraşmalarla yaratılan maddelerden ağanın kendi kanununa göre insafına kalmış bir bölük «maddeyi elde eder.» Ağanın böyle madde elde etmesi üretim yapması demek midir? Hayır. Üretim bizzat o işe koşularak bir şeyler yaratanlaın yaptığı işin adıdır. Bunu hiç karıştırmamak gerek.

ÜRETİM GÜÇLERİ NELERDİR?

Tek cümle ile insan toplumunu dünden bugüne ve de yarına doğru geliştiren, hareket ettiren güçlerin topuna birden ÜRETİM GÜÇLERİ denir. Üretim güçlerini başlıca dört bölüme ayırabiliriz :

1 — TEKNİK ÜRETİCİ GÜCÜ : Toplumun tabiatla mücadelesinde kullandığı cansız araç - gereçler ve usuller. (Örneğin; Tarihte tekerleğin bulunması insan toplumunun gelişmesine çok büyük katkıda bulunmuştur.)

2 — COĞRAFYA ÜRETİCİ GÜCÜ :

Biz insanların, toplumun doğrudan doğruya dışarıdan, daha doğrusu mekan içinde çevreleyen dağ, taş, iklim, tabiat ve benzeri şeylerin etkisi.

3 — TARİH ÜRETİCİ GÜCÜ :

Biz insan toplumunun kendi içindeki manevi ortamı. Gelenek görenek kalıntılarının ve benzerlerinin etkisi.

4 — İNSAN ÜRETİCİ GÜCÜ :

Toplumun gerek dış maddi ortamını (dağ, bayır, deniz ve benzeri) Gerek iş manevi ortamının teknik, araçla işleyen toplulaca davranış.. Güç...

Bu dört üretici gücün hepsi birden insan toplumunu dünden bugüne geliştiren hareket ettiren etkenler olmuşlardır.

(Sonu Sayfa 4 de)

YENİ HABER-İŞ Gazetesi :
Sahibi : Türkiye Yeni Haber-İş Sendikası adına :
M. Cengiz Acar G. Yn. Md. M. Kuseyri Yazı İş. Md.
Kenan Demirtaş. İdare yeri: Necatibey Cad. Sezenler Sok. No: 2/18 Tf.: 18 80 90 - 17 60 22 ANKARA
Dizgi ve Baskı: Ulucanlar Mat. Tf.: 12 31 47 Ankara

DİSK'E Katılıyoruz

(Baştarafı Sayfa 1 de)
ci niteliğini bir kere daha dosta düşmana kabul ettirdi ve kendisinden beklenen kararlı mücadeleci tutumu göstererek devrimci sendikalar safında yerini aldı.

Yeni Haber - İş DİSK'e katılma kararını almakla Türkiye'deki işçi düşmanı sarı sendikalara karşı bir kez daha gerekli olan dersi vermekte olduğunu gösterdi. Sarı Sendikaların iyice yenilebilmesi için gerçek işçi sendikalarının devrimci sendikaların birlik olması gerektiğini gösterdi.

Yeni Haber - İş DİSK'e katılma kararı aldı ve emekçi halkımız yararına bir kez daha sarı sendikaların güç sözleşmesi yolunda adımımızı attı.

Yeni Haber - İş DİSK'e katılma kararı almakla 300.000 devrimci işçinin mücadele desteğini kazandı.

Yeni Haber - İş DİSK'e katılma kararı almakla Patron sendikalarının ve patronların değil işçilerin emekçi halkının yanında olduğunu ispatladı.

Genel Kurul toplantısının açış konuşmasını yapan Genel Başkan M. Cengiz Acar şunları söylemiştir :

«Ülkemiz, Güvenilir, iş yapabilecek ve halk çoğunluğuna dayalı Hükümetlerin mumla arandığı bir ülke haline gelmiştir. Ve yine Ülkemiz yapılan son zamlarla, hayat pahalılığının çekilmez hale geldiği, işçi haklarının çıkar çevrelerince pervasızca çiğnendiği bir ülke haline gelmiştir.»

Daha sonra faşist kanlı saldırıları protesto eden Acar, «Faşist unsurların cephesine karşı; işçi sınıfımızın önderliğinde emekçi halkımızın ve tüm demokratik kuruluşların güç birliği içinde mücadeleye çağırıyor Sendikamz Yeni Haber-İş'in patronlar cephesine karşı yapılacak devrimci mücadeleye hazır olduğunu, ve bu konuda kesin kararlı olduğunu huzurlarınızda açıklıyoruz.» demiştir.

Acar konuşmasını ABD nin emperyalist tutumunu protesto ederek sürdürmüş TÖB-DER'e karşı girişilen saldırıları ve TRT'ye yapılan baskıları kınamış işçi-memur ayrımı konusunda da şunları söylemiştir :

«Sendikamızı ve tüm çalışanları ilgilendiren diğer bir sorunda İşçi-Memur ayrımıdır. Hepimizin bildiği gibi Sendikamız bu konuda en etkin mücadeleyi vermiştir ve vermektedir. Aslında biz çalışanlar arasında işçi ve memur diye bir ayrım yapılmasını kesinlikle red dediyoruz. Çünkü tüm çalışanlar, emeği ile geçinen herkes işçiler, memurlar toplu pazarlık ve toplu direnme hakkına sahip olmalıdırlar.» demiş ve şöyle devam etmiştir :

«İşçi - Memur ayrımı konusunda 1974 martında yaptığımız Grev, çıkar çevreleri tarafından sert tepkilerle karşılaşmıştır. Fakat bugün görüyoruz ki, o gün bize karşı olanlar bugün taleplerimizin haklı olduğunu kabul etmiş bulunuyorlar.»

Genel Kurulda daha sonra tüzük değişiklikleri görüşülmüş ve eski tüzüğe göre çok daha ilerici yeni bir tüzük kabul edilmiştir.

Tüzük görüşmelerinden sonra diğer konular sırasıyla tartışılıp karara bağlanmış ve gündemin son maddesinde seçimler gerçekleştirilmiştir. Yapılan seçimler sonucu Genel Başkanlığa tekrar M. Cengiz Acar, Genel Sekreterliğe Ali Kumbasar, Malî Sekreterliğe M. Yaşar Ösme ve Eğitim Teşkilâtlanma Sekreterliğine Murat Kuseyri seçilmişlerdir.

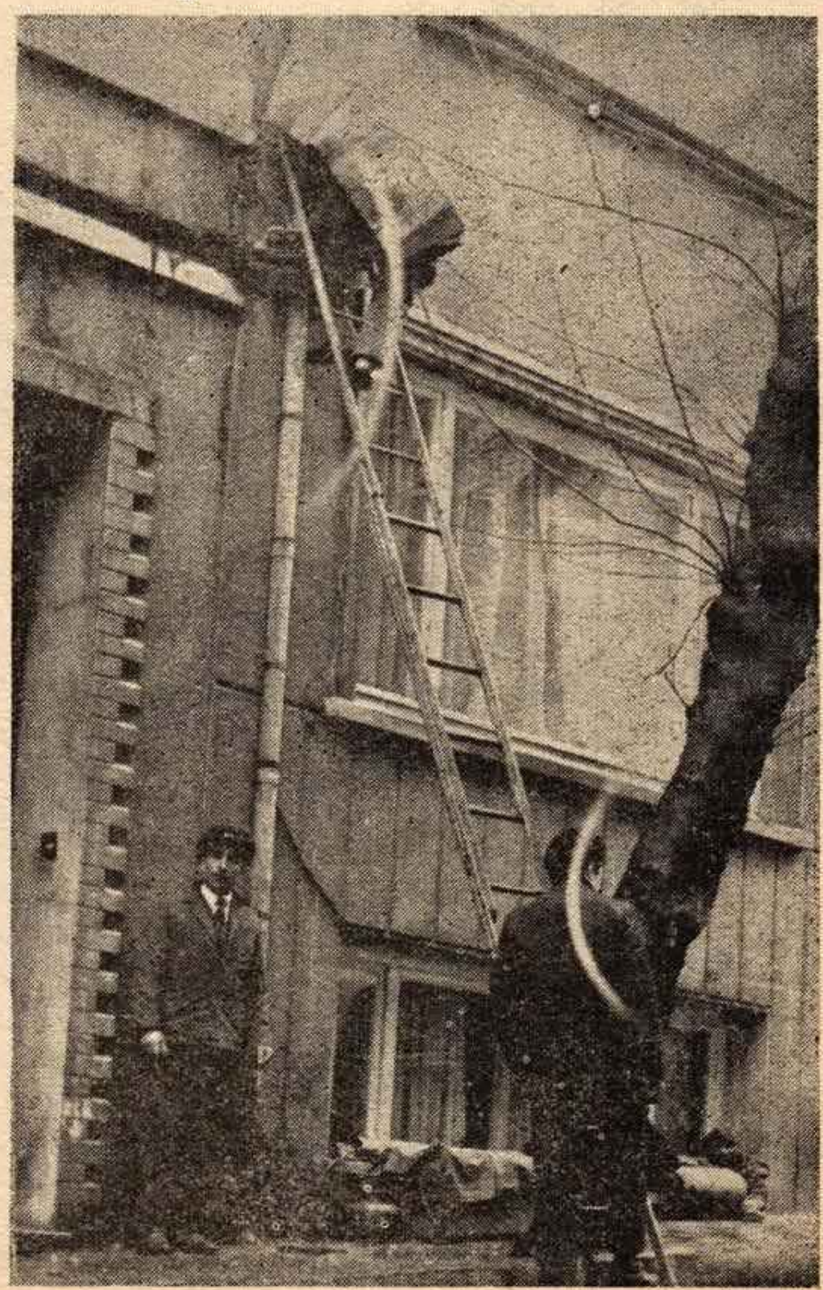

İskelenin tepesindeki MEMUR! Ne yazık ki şaka değil bu kardeşler... Acı gerçeğin kendisi...

BAŞYAZI

Faşist Saldırılar ve Demokratik Güçbirliği

(Baştarafı Sayfa 1 de)
içinde değil, emekçi halkımızın gelişen mücadelesine de saldırmaktadırlar. Öldürülen HÜSEYİN ÖREK adlı işçi kardeşimizin ŞAHİN AYDIN ve KERİM YAMAN'ın katilleri hala bulunamamıştır.

Açıkca bu cinayetlerin işlenmesine meydan verilmektedir. Bunalım içine düşen dünya kapitalistleri ve Türkiye'deki uzantısı yerli para babaları (finans kapitalistler) ve tefeci bezirganlar güç durumdadır. Gelişen (sosyal muhalefet) karşısında şimdiye kadar kitle tabanına sahip olmayan ve olamayacağını anlayan sermaye cephesi saldırıya geçmekten sakınmamaktadır.

Türkiye'de gelişen işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadelesi gün be gün yeni boyutlara ulaşmaktadır. Gelişen bu mücadele sendikalarda, fabrikalarda, üniversitelerde, köylerde sesini yükseltmektedir.

Bu günkü acil görevimiz bütün ilerici yurtsever, demokratik güçlerin kenetlenmesidir. Bunun için ilk hedef demokratik güçbirliği ve giderek Anti-Faşist halk cephesinin oluşturulmasdır. Bu güçbirliği bütün devrimci güçlerin oluşturacağı ve daha sonra geniş halk yığınlarına varacağı bir cephe biçiminde olmaktır. Ortada devrimciler, yurtseverler öldürülürken emekçi halkımıza faşist saldırılar düzenlenirken «düşünmenin» «bu işi ben yalnız yaparım» biçiminde kişisel hesaplar artık bir yana bırakılmalıdır. Bu güçbirliğine ilerici partiler, demokratik kuruluşlar ve sendikalar katılmak zorundadırlar. Anlayışları ve programları ayrı bile olsa bağımsızlığı ve demokrasiyi savunan kuruluşlar faşizme karşı kenetlenmelidirler.

Bu gün böyle bir güçbirliği henüz başlangıcındadır. Bu görev başta işçi sınıfı ve emekçi halkımız olmak üzere âcilen yerine getireceğimiz bir görevdir. Bu böyle olmasına rağmen güçbirliğini ciddiye almayanlar yahut bu işi tek başımıza biz yaparız» biçiminde eğilimler göze çarpmaktadır. Oysa güçbirliği demek ortak düşmana karşı programları değişik bile olsa ayrı ayrı kuruluşların tek vücut halinde çıkmak demektir. Yoksa biz güçbirliğini halkla yaparız biçimindeki soyut varsayımlar sadece halk dalkavukluğudur.

İkinci Dünya Savaşında, gelişen Alman Faşizmine karşı bir takım «sol» ların öncelikle bugün Ecevit'in temsil ettiği Sosyal Demokrat düşüncesine sahip olanların güçbirliğinden cayma ları faşistlere kanlı emellerini gerçekleştirmede yalnız Alman halkını değil bir çok halkın kana bulamada milyonlarca insanı katletmede fırsat sağlamıştır. Bu tarihin bize öğrettiği acı ve kanlı derstir. Bugün Türkiye'de de aynı oyunlar tezgahlanmaktadır. Demokrat olan faşizme karşı olan herkes her kuruluş bir yumruk gibi kenetlenmeli ve halkımızın düşmanı faşistlere gerekli dersi vermelidir.

Sermaye düzeni olduğu sürece faşizm tehlikesi her zaman var olacaktır. Faşizme karşı mücadele ertelenemez, geciktirilemez, hasır altı edilemez. Bunun için işçi sınıfının bağımsız politikasından taviz vermeden güçbirliğine en kısa zamanda gidilmelidir. Önümüzdeki tarihi görevlerin en önemlilerinden biri de budur.

Alınteri Sözlüğü

(Baştarafı Sayfa 3 de)

ÜRETİM ARAÇLARI NELERDİR?

Anlattığımız üretim işinde kullanılan her türlü şeye denir. Makinalar, yollar, iş binaları, kanallar, elektrik tesisleri ve benzeri.

SINIF NEDİR?

İçinde yaşadığımız toplumda yaşayışları, düşünşünceleri, toplumdaki durumları, çalışma hayatındaki yerleri ve çıkarları farklı insan topluluklarına sınıf denir. İşçiler ve İşverenler gibi.

SINIF MÜCADELESİ NEDİR?

Üretim faaliyetinde karşılıklı ilişkide bulunan ve çıkarları farklı sınıfların, birbirlerine zıt olan çıkarları için mücadelelerine sınıf mücadelesi denir. İşveren ve işçi sınıfları arasındaki mücadele gibi.